

ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר שהייה בעולת העוף בין סימן לסימן **פסלה**, ומשום כך חטאת העוף שמלקה בשהייה בין סימן אחד לשני לא נפסלה שאינה "כמעשה עולה" מליקה זו ששהה בין סימן לסימן בעולה אינה כשרה, ולכן אף-על-גב דהבדיל בחטאת סימן שני, מכל מקום **ביוון דשהייה** בין סימן אחד לשני, הרי הבדלתו היא **כמתוך בשר בעלמא הוא** ולא כעבודת הבדלה.

אביי אמר: לדעת כל התנאים שהייה בעולת העוף בין מליקת סימן אחד לשני פוסלת, ומחלוקת תנא קמא ורבי אלעזר ברבי שמעון היא בדין חיתוך **רוב בשר** בחטאת העוף אם הוא **מעכב**, שתנא-קמא סובר שחיתוך רוב בשר בחטאת העוף לא מעכב, ומשום כך יש אפשרות שיעשה מעשה עולה בחטאת כשיבדיל שני סימנין בלא חיתוך בשר והרי זה כמעשה עולה, ויפסל⁽¹¹⁵⁾, ורבי אלעזר ברבי שמעון סובר שחיתוך רוב⁽¹¹⁶⁾ בשר מעכב, ומשום כך אין אפשרות לעשות חטאת כמעשה עולה מפני שכאשר חותך

סימן אחד לשני, ודוקא בבהמה פוסלת שהייה בין שני הסימנים משום שכל זמן שלא שחט את הסימן השני עדיין הבהמה חיה ולא נגמרה השחיטה, ואם שהה בין הסימנים יש כאן שהיה באמצע השחיטה, מה שאין כן במליקה שבסימן אחד מת העוף ונגמרה עבודת המליקה, והבדלת הסימן השני אינה חלק מעבודת המליקה, אלא מצות הבדלה בעלמא היא, והיא כעבודה בפני עצמה, ומשום כך כשמלק בחטאת העוף שני סימנין והבדיל פוסל את החטאת משום שעשה בה כמעשה עולה כי עולה שמלקה בצורה כזו הרי זו מליקה כשירה, ואף על גב דבחטאת העוף אי אפשר לעשות הבדלה בסימן שני בלי שהייה ממליקת סימן ראשון, וזאת מכיון שצריך לחתוך רוב בשר יחד עם מליקת הסימן הראשון, וחיתוך זה הוא שהייה בין סימן ראשון לשני, מכל מקום נפסלת החטאת במליקת שני הסימנים ואע"פ ששהה ביניהם משום שגם בעולה כששהה אינו פוסל, והרי זה "כמעשה עולה".

לרבי אלעזר ברבי שמעון משום החסרון שלא חתך רוב בשר שמעכב לשיטתו, ומה נפקא מינא בין תנא קמא לראבר"ש הלא לשניהם פסול לתנא קמא משום הבדלה. ולראבר"ש משום שלא חתך רוב בשר.

ותירץ שתנא קמא פסול גם כשחתך רוב בשר בין הסימנים. גזירה משום אופן שלא יחתוך רוב בשר, ואז פסול משום הבדלה. ופסלו משום זה אף כשחתך רוב בשר.

116. ולדעה זו שרוב בשר מעכב, הרי זה מכלל עבודת המתיר של הקרבן ומחשבת פסול שחישב בשעת מליקת רוב בשר פוסלת הקרבן.

רש"י בד"ה שמבדילין היה נראה שיש איסור] אך התוס' [ד"ה ורבי אלעזר] הבינו בדבריו שכשלא מיצה ואין מעשה עולה אין גם איסור. ומנין הוציאו זאת מרש"י?

וביאר החזון איש שאם היה איסור הרי זה עצמו סיבה לפסול. ואם רואים שהפסול רק כשיש מעשה עולה, הרי מוכח מזה שגדר האיסור של לא יבדיל הוא שלא לעשות כמעשה עולה. וכשאינו כמעשה עולה אין איסור.

115. תמה בזה בקרן אורה דנמצא שתנא קמא הפוסל בהבדלה הוא רק כשלא חתך רוב בשר ויש כאן מעשה עולה. והלא באופן זה פסול גם